

بررسی وضعیت بیان ژن Bcl-2 در سرطان اولیه پستان و ارتباط آن با برخی عوامل مؤثر در پیش آگهی

محمد رضا جلالی ندوشن*

علی دواتی**

اعظم توکلی فر***

چکیده

سابقه و هدف: سرطان پستان شایع‌ترین بدخیمی در زنان محسوب می‌گردد. در طی ۵۰ سال گذشته میزان بروز سرطان پستان به طور قابل توجهی در ایالات متحده افزایش یافته؛ به طوری که تقریباً از هر ۸ زن یک نفر مبتلا می‌شود. ظهور bcl2 در بیش از نیمی از سرطان‌های پستان دیده شده است. ظهور بیش از حد Bcl-2 با سرطانی شدن و کاهش مرگ برنامه ریزی شده (Apoptosis) در پاسخ به مسمومیت‌های سلولی مرتبط می‌باشد. هدف از این مطالعه تعیین فراوانی ظهور ژن 2 bcl2 در سرطان پستان و ارتباط آن با درجه بدخیمی، مرحله تومور، و درگیری گره‌های لنفاوی می‌باشد.

مواد و روش‌ها: این مطالعه به روش مقطعی بر روی ۷۵ بیمار مبتلا به سرطان پستان بیمارستان شهید مصطفی خمینی (۱۳۷۹-۸۳) انجام گرفت. پس از آماده‌سازی، از نمونه، برش بافتی گرفته شد. یکی از برش‌های بافتی تومور و گره‌های لنفاوی با روش هماتوکسیلین و اثوزین، رنگ آمیزی گردید. لام دیگری به روش ایمنی- بافتی- شیمیایی با آنتی‌بادی پلی کلونال از نظر bcl2 بررسی شد. تمامی لام‌ها توسط آسیب‌شناس واحد، مورد بررسی قرار گرفت. داده‌ها با استفاده از آزمون مربع کای، من ویتنی و توسط نرم‌افزار آماری SPSS تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها: میانگین سنی افراد مورد مطالعه ۵۴/۰۱ و با انحراف معیار ۱۲/۰۵ سال بود. ۶۹/۳ درصد بیماران در گیری غدد لنفاوی داشتند، ۴۱/۳ درصد نمونه‌ها bcl2 مثبت بودند. در این بررسی بین ظهور bcl2 و مرحله بندی تومور (stage) و نیز در گیری غدد لنفاوی ارتباط معنی‌داری یافت نشد. تنها بین ظهور bcl2 و درجه بدخیمی (grade) ارتباط معنی‌داری مشاهده گردید ($P < 0.006$).

استنتاج: به نظر می‌رسد، bcl2 عامل مؤثری در پیش آگهی سرطان پستان می‌باشد. جهت به دست آوردن نتایج قطعی و تعیین نقش bcl2 در پیش آگهی سرطان پستان بررسی همزمان سایر نشانگرهای تومور، ارزشمند می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: سرطان پستان، bcl2 ، درجه بدخیمی، مرحله تومور

* متخصص پاتولوژی، عضو هیأت علمی (دانشیار) دانشگاه علوم پزشکی شاهد

+ مولف مسئول: تهران-بلوار کشاورز، خیابان شهید عبداللهزاده، پلاک ۲۹، دانشکده پزشکی شاهد

** متخصص پزشکی اجتماعی، عضو هیأت علمی (استادیار) دانشگاه علوم پزشکی شاهد

*** دانش آموخته دانشکده پزشکی دانشگاه شاهد

**** تاریخ دریافت: ۸۵/۴/۱۹ تاریخ تصویب: ۸۶/۲/۱۲ تاریخ ارجاع چهت اصلاحات: ۸۵/۹/۱۹

مقدمه

جلوگیری می‌کند^(۲)). این پروتئین به وسیله روش‌های ايمى-بافتى-شيميايى قابل بررسى می‌باشد. ظهر Bcl-2 در بيش از نيمى از سرطان‌های پستان دیده شده است. برخی مطالعات نشان داده که Bcl-2 در سرطان مهاجم پستان در مقايسه با پستان طبيعى و ضائعات پيش تهاجمى پستان كاهش می‌يابد و Bcl-2 به عنوان مهاركنته مرگ برنامه‌ريزى شده سلول يابد با تومورهای با تهاجم بالا و مقاوم به درمان هورمونی مسمومیت سلولی مرتبط باشد. همچنین ظهر بيش از حد Bcl-2 با سرطانی شدن و كاهش مرگ برنامه‌ريزى شده در پاسخ به مسمومیت‌های سلولی مرتبط می‌باشد.

در مطالعات مختلف نتایج گوناگونی از نقش Bcl-2 در پيش آگهی سرطان پستان به دست آمده است؛ به عنوان مثال در مطالعه‌ای که توسط ويلار (Villar) در سال ۲۰۰۱ روی ۱۱۶ نمونه سرطان پستان با روش ايمى-بافتى-شيميايى انجام گردید Bcl-2 به عنوان يك عامل مؤثر در پيش آگهی سرطان پستان اوليه شناخته شد^(۵). همچنین مطالعه‌ای که توسط كراگرون (Krogeron) در آلمان (۲۰۰۶) بر روی ۳۰۲ نمونه سرطان پستان با درگيری بيش از ۱۰ گره لنفاوي انجام گردید، نشان داد که bcl2 يك عامل پيش آگهی مثبت برای بقاء می‌باشد ولي فاكتور پيش گويي كنته در سرطان اوليه پستان نمي باشد^(۶).

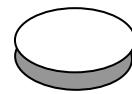
اين خصوصيات پيشنهاد می‌کند Bcl-2 می‌تواند نقش تعیین كنته‌های در پيش آگهی سرطان پستان داشته باشد. لذا اين مطالعه با هدف تعیین فراوانی ظهر ژن Bcl-2 و رابطه آن با بعضی از عوامل مؤثر در پيش آگهی نظير مرحله تومور- درگيری غدد لنفاوي و درجه بدخيimi طراحی واجراء گردید.

سرطان يکی از بيماري‌های مزمن غير واگير می‌باشد که سلامت افراد خانواده را به خطر انداخته و بر جسم و روان، وضعیت اقتصادی و اجتماعی فرد تاثير می‌گذارد. شیوع بالا، شدت بدخيimi، عوارض و امكان اعمال مداخله ايجاب می‌کند تا در مورد سرطان پستان اقدام های اساسی و موثر صورت گیرد^(۱).

برای زنان، هیچ سرطانی نگران كنته‌تر از سرطان پستان نیست. سرطان پستان، شایع ترین بدخيimi در زنان در سراسر دنيا و شایع ترین علت مرگ ناشي از سرطان در زنان ۴۰-۵۵ سال است^(۲). طی ۵۰ سال گذشته ميزان بروز سرطان پستان به طور قابل توجهی در ایالات متحده افزایش یافته که تقریباً از هر ۸ زن يك نفر مبتلا می‌گردد (۱۲/۵ درصد). ميزان مرگ و میر در سال‌های ۹۷-۱۹۹۳ کاهش یافته است که به علت موفقیت در تشخيص و درمان زودرس بوده است^(۳).

براساس آخرین گزارش کشوری، سرطان پستان در ايران، سومین سرطان شایع در زنان و مردان می‌باشد (۱۰ درصد کل سرطان)^(۴). برخلاف کشورهای غربی به نظر می‌رسد سن شایع آن بين ۳۵ تا ۴۴ سالگی باشد^(۱). از آنجا که سیر باليني سرطان اوليه پستان در هر بيمار، متفاوت از سایر مبتليان است، تعیين سرنوشت نهايی هر بيمار مشخص نیست و شناخت عواملی که بتوانند به طور مستقیم یا غيرمستقیم، سرنوشت نهايی بيماران را پيش‌بینی کنند، در تصميم گيري باليني و انتخاب درمان، مفید است. مطالعات دو دهه اخير نشان دادند که مکانيسم‌های مختلفی در شروع و پیشرفت سرطان پستان در سطح بافتی نقش دارند. از جمله اين مکانيسم‌ها، نقش Bcl2 می‌باشد.

Bcl2 يك پروتئين ميتوكندریال را رمزگذاري می‌کند که از مرگ برنامه‌ريزى شده سلول‌های طبيعى

مواد و روش ها

از بیان درصد، و در قسمت تحلیلی با استفاده از آزمون مربع کای، من ویتنی و سایر آزمون های مرتبط داده ها مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها

این مطالعه، بر روی ۷۵ بیمار مبتلا به سرطان اولیه پستان انجام گرفت که همه آنها مؤنث بودند. میانگین سنی افراد مورد مطالعه ۵۴/۰۱ و با انحراف معیار ۱۲/۵۲ سال بود و جوان ترین بیمار ۲۷ سال و مسن ترین آفان ۸۱ سال داشت.

در بررسی صورت گرفته براساس درگیری غدد لنفاوی، ۵۲ نفر (۶۹/۳ درصد) درگیری غدد لنفاوی داشتند و ۲۳ نفر (۳۰/۷ درصد) درگیری غدد لنفاوی نداشتند. ضمن آنکه ۱ مورد با ۱۲ غده لنفاوی درگیر بالاترین میزان درگیری غدد لنفاوی را داشت. در بررسی صورت گرفته براساس مرحله بندی (Stage)، ۴۴ نفر از بیماران در StageII قرار داشتند که بیشترین فراوانی را داشت در مرحله بعدی نمونه ها از نظر مرحله بندی (grade) تحت مطالعه قرار گرفتند، بیشتر افراد تحت مطالعه در gradeIII (۴۲/۷ درصد) قرار داشتند (جدول شماره ۱).

جدول شماره ۱: فراوانی بیماران مبتلا به سرطان اولیه پستان براساس

مرحله بندی تومور و درجه بد خیمی	
فرابوی (درصد)	مرحله تومور
(۲۹/۳) ۲۲	۱
(۵۸/۷) ۴۴	۲
(۱۲/۹)	۳
(۱۰۰) ۷۵	جمع
	درجہ بد خیمی
(۱۷/۳) ۱۳	۱
(۴۰) ۳۰	۲
(۴۲/۷) ۳۲	۳
(۱۰۰) ۷۵	جمع

این مطالعه از نوع مقطعی (Cross-sectional) و دارای جنبه های توصیفی - تحلیلی بود که بر روی ۷۵ بیمار پستان برداری شده (Mastectomy) مبتلا به سرطان اولیه پستان که از تاریخ ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۳ به مرکز پژوهشی آموزشی - درمانی شهید مصطفی خمینی مراجعه نمودند، صورت پذیرفت. ابزار گردآوری اطلاعات، چک لیست بود و اطلاعات دموگرافیک شامل سن و جنس از پرونده بیماران استخراج گردید. ابتدا نمونه بافت ها بر ش داده شد و مشخصات ماکروسکوپی بویژه اندازه تومور و تعداد گره های لنفاوی جدا شده، تعیین گردید. پس از ثبیت (Fixation) نمونه ها با فرمالین بافره ۱۰ درصد، از تومور و گره های لنفاوی بر ش داده شد و آماده سازی گردید.

بر ش های بافتی تومور و همچنین بر ش بافتی از گره های لنفاوی با هماتوکسیلین - اوزین رنگ آمیزی گردید و نوع تومور، درجه بد خیمی براساس معیار های اصلاح شده ریچاردسون - بلوم ناتینگهام (Natingham Modification of Bloom-Richardson) در سه درجه I و II و III و تعداد گره های لنفاوی درگیر، با استفاده از رنگ آمیزی هماتوکسیلین و اوزین و بر اساس روش استاندارد انجام شده در بخش های آسیب شناسی تعیین گردید و به وسیله ذره بین نوری بررسی شد.

بر ش تهیه شده به وسیله دسته ای اسباب (Kit) مورد استفاده شرکت DAKO جهت بررسی ظهور ژن Bcl-2 به روش ایمنی - بافتی - شیمیایی رنگ آمیزی گردید و به وسیله ذره بین نوری از نظر مثبت یا منفی بودن این نشانگر بررسی گردید. شایان ذکر آن که تمامی لام ها توسط یک آسیب شناس مورد بررسی قرار گرفت.

پس از تکمیل برگه های اطلاعاتی داده ها وارد نرم افزار آماری SPSS گردید. در قسمت توصیفی مطالعه

جدول شماره ۴: فراوانی Bcl-2 براساس Grade تومور

کل	Bcl-2		درجه بدخیمی	منفی	مثبت
	منفی	مثبت			
۱۳	۱	۱۲	۱		
۳۰	۱۲	۱۸	۲		
۳۲	۱۸	۱۴	۳		
۷۵	۳۱	۴۴	کل		

در بررسی صورت گرفته براساس وضعیت 2، Bcl-2 ۴۴ نفر (۵۸/۷ درصد) فاقد این نشانگر تومور بودند و ۳۱ نفر (۴۱/۳ درصد) از نظر Bcl-2 مثبت بودند. جدول شماره ۲ وضعیت 2 Bcl-2 را نسبت به درگیری غدد لنفاوی نشان می‌دهد.

بحث

همان‌طور که ذکر گردید مطالعه ما، بر روی ۷۵ نمونه سرطان مجاری پستان انجام گردید که ظهور bcl2 در ۴۱/۳ درصد از نمونه‌ها مثبت گردید. در مورد ظهور bcl2 در سرطان پستان، در داخل کشور مطالعه‌ای صورت نگرفته است ولی در مطالعات خارج از کشور میزان مثبت شدن bcl2 در بیش از نیمی از نمونه‌ها گزارش گردیده که شاید بیشتر بودن حجم نمونه‌ها در آن مطالعه‌ها و شرایط جغرافیایی و نژادی متفاوت، عامل این یافته باشد.

سیلور استرینی (Silvestrini) و همکارانش در سال ۱۹۹۴ بر روی ۲۸۳ نمونه کارسینوم پستان بدون درگیری غدد لنفاوی مطالعه‌ای انجام دادند^(۷) و به این نتیجه دست یافتند که bcl2 با بقاء کلی و عدم عود ۶ ساله وابسته به پروتئین P53 همراه می‌باشد. مطالعه ما بر روی ۷۵ نفر که بیشتر آن‌ها درگیری غدد لنفاوی داشتند، انجام گردید. با توجه به این که درگیری غدد لنفاوی عامل مؤثری در پیش‌آگهی سرطان پستان می‌باشد، نمی‌توان در مورد یافته‌های این دو مطالعه، قضاوتی انجام داد.

گاسپارینی (Gasparini) در سال ۱۹۹۵^(۸) در ایتالیا مطالعه‌ای با روش ایمنی-بافتی-شیمیایی بر روی ۱۸۰ بیمار مبتلا به سرطان پستان اولیه‌ای که درگیری غدد لنفاوی داشتند، انجام داد. این بیماران طی یک دوره ۶۳ ماهه پی‌گیری شدند. نتایج بررسی آن‌ها نشان داد که بین bcl2 و درگیری غدد لنفاوی ارتباطی وجود ندارد و

جدول شماره ۲: فراوانی Bcl-2 براساس غدد لنفاوی در گیر

کل	درگیری غدد لنفاوی		Bcl-2
	دارد	ندارد	
۳۱	۹	۲۲	دارد
۴۴	۱۴	۳۰	ندارد
۷۵	۲۳	۵۲	کل

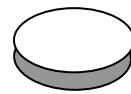
در تحلیل انجام شده بین bcl-2 و درگیری غدد لنفاوی ارتباط معنی‌داری یافت نشد. همچنین بین ۲ و تعداد غدد لنفاوی درگیری ارتباط معنی‌داری یافت نشد.

همچنین بین bcl-2 و stage ارتباط معنی‌داری یافت نگردید. جدول شماره ۳ وضعیت 2 Bcl-2 را نسبت به مرحله (stage) تومور نشان می‌دهد.

جدول شماره ۳: فراوانی bcl-2 براساس stage تومور

مرحله تومور	Bcl-2		کل
	منفی	مثبت	
۱	۱۳	۹	۲۲
۲	۲۸	۱۶	۴۴
۳	۳	۶	۹
کل	۴۴	۳۱	۷۵

نهایتاً در تحلیل صورت گرفته تنها بین bcl-2 و درجه‌بندی (grade) ارتباط معنی‌داری مشاهده گردید ($P<0.006$) به طوری که افرادی که در bcl-2 بالاتری قرار داشتند، احتمال این که در آنها مثبت باشد، بیش تر بود. جدول شماره ۴ وضعیت 2 Bcl-2 را نسبت به grade تومور نشان می‌دهد.

غدد لنفاوی ارتباط نداشته ولی با درجه بدخیمی تومور ارتباط دارد که با نتایج مطالعه حاضر هم خوانی دارد. به طوری که درصد مثبت شدن bcl2 در تومورهای با درجات بالاتر، بیش تر می باشد.

باید در نظر داشت که مطالعه آنها یک مطالعه آینده‌نگر با پی‌گیری طولانی مدت بوده و آنها نشانگرهای دیگر را نیز بررسی کرده بودند.

مطالعه‌ای که توسط یانگ (Yang) در چین (۲۰۰۰) بر روی ۸۵ بیمار مبتلا به سرطان پستان با روش ایمنی- بافتی- شیمیابی انجام گردید^(۱۲). نشان داد، نمونه‌هایی که در درجات پایین‌تری قرار داشتند از لحاظ bcl2 درصد بیشتری را به خود اختصاص داده بودند. از آن جایی که در بررسی آنها روش انجام تحقیق و تعداد نمونه‌ها همانند مطالعه ما بوده، به نظر می‌رسد تفاوت‌های نزدیک علت این اختلاف بوده باشد که نیاز به بررسی بیشتری دارد.

همچنین در مطالعه‌ای که توسط پارک (Park) در سال ۲۰۰۲ در کره بر روی ۱۱ بیمار مبتلا به سرطان مجاری پستان درجا و ۴۴ بیمار مبتلا به سرطان مهاجم انجام گردید^(۱۳) ارتباطی بین سرطان درجا و bcl2 یافت نشد و در سرطان مهاجم هم، نمونه‌هایی که bcl2 داشتند در درجات پایین‌تری قرار داشتند که با یافته‌های مطالعه ما تناقض دارد. در این رابطه کم بودن حجم نمونه‌های آنها را باید مورد توجه قرار داد.

در مطالعه دیگری نیز که در سال ۲۰۰۴ در کانادا بر روی ۷۵ نمونه سرطان پستان انجام گردید، باکس (Bax) و bcl2 با میزان بقا ارتباط نداشت و P53 جهش یافته با کاهش واضح در میزان بقاء عمر ۵ ساله همراه بود^(۱۴). مطالعه ما یک مطالعه مقطعی است که bcl2 را به عنوان یک عامل مؤثر در پیش‌آگهی می‌شناسد. اما مطالعه آنها از این جهت که چندین عامل را به طور همزمان مورد بررسی قرار می‌دهد و ارتباط آنها را با

گروهی که bcl2 مثبت هستند، پیش‌آگهی بهتر و بقاء ۵ ساله بدون عود دارند.

در مطالعه حاضر نیز بین bcl2 و درگیری غدد لنفاوی ارتباطی یافت نشد و فقط بین درجه بدخیمی تومور و bcl2 ارتباط وجود داشت. چون مطالعه آنها همراه با یک پی‌گیری طولانی مدت بود، شاید بتوان گفت که بهترین عامل مؤثر در تعیین پیش‌آگهی، پی‌گیری بیماران می‌باشد.

لی (Lee) در سال ۱۹۹۶ مطالعه‌ای روی ۱۰۱ بیمار مبتلا به سرطان مجاری پستان انجام داد^(۹) و به این نتیجه دست یافت که درصد مثبت شدن bcl2 در درجات پایین‌تر بدخیمی، بیش تر می‌باشد و bcl2 می‌تواند باعث کننده پیش‌آگهی خوب همراه باشد و عوامل تعیین کننده پیش‌آگهی برای عملکرد bcl2 در جهش P53 می‌تواند زمینه‌ای برای در مطالعه ما درصد تومورهای با تمایز بد باشد. ولی در مطالعه ما درصد مثبت شدن bcl2 در درجات بالاتر بدخیمی، بیش تر بود. به نظر می‌رسد عدم مطالعه ما بر روی جهش P53 منجر به این نتیجه گیری شده باشد.

مطالعه‌ای که توسط جانسن (Jansen) در سال ۱۹۹۸ در هلند بر روی ۳۴۵ بیمار مبتلا به سرطان پستان با پی‌گیری ۱۰ ساله انجام گردید^(۱۰). نشان داد که bcl2 در تعیین پیش‌آگهی نقش ندارد. ما در مطالعه خود به دلیل ارتباطی که بین bcl2 و درجه بدخیمی پیدا کردیم، دریافتیم که bcl2 از عوامل موثر در تعیین پیش‌آگهی است. شاید دلیل این اختلاف این باشد که تحقیق آنها بر روی تعداد بیشتری از بیماران و با پی‌گیری طولانی مدت ۱۰ ساله انجام شده و آنها عوامل دیگری را نیز مورد بررسی قرار دادند.

در مطالعه دیگری که در سال ۱۹۹۸ در ایتالیا بر روی ۲۳۹ بیمار مبتلا به سرطان پستان انجام شد^(۱۱) و بیماران به طور متوسط ۷۹ ماه (۱۱ تا ۱۴۰ ماه) پی‌گیری شدند، یافته‌های بررسی نشان داد که bcl2 بادرگیری

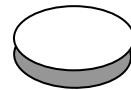
بررسی بانک‌های اطلاعاتی فارسی زبان، مطالعه مشابهی که در ایران انجام شده باشد، یافت نشد.

باقه به نتایج سایر مطالعات، به نظر می‌رسد bcl-2 عامل مؤثری در پیش‌آگهی سرطان پستان می‌باشد، اما نظرات متفاوتی در مورد مثبت یا منفی بودن این اثر وجود دارد. ما نیز به دلیل ارتباطی که بین bcl2 و درجه بدخیمی تومور پیدا کردیم bcl-2 را به عنوان یک عامل مؤثر در پیش‌آگهی می‌شناسیم. جهت به دست آوردن نتایج قطعی و تعیین نقش bcl2 در پیش‌آگهی نیاز به مطالعات با حجم نمونه بیشتر و پی‌گیری طولانی مدت و بررسی همزمان سایر نشانگرهای تومور وجود دارد.

میزان بقاء می‌سنجد از اهمیت زیادی برخوردار می‌باشد. همچنین در مطالعه‌ای که توسط موریلو اورتز (Murillo-Ortiz) در مکزیک انجام شده است، فراوانی ظهور بیش از حد ۷۹/۵ درصد موارد گزارش شده است که ۲۰ درصد بیش از نتیجه گزارش شده در مطالعه ما می‌باشد(۱۵). علاوه بر این در مطالعه دیگری در ژاپن که بر روی ۲۲ بیمار انجام شد، تنها در ۱۱ بیمار (حدود ۵۰ درصد) ظهور بیش از حد ژن دیده شده است(۱۶). نتایج متفاوت این دو مطالعه در دو منطقه مختلف جغرافیایی با نتایج مطالعه حاضر می‌تواند بیانگر ظهور متفاوت ژن در نژادهای مختلف باشد. همچنین در

فهرست منابع

- ۱- مجید مینا، دلاور بهرام، یعقوبی پروین. *برنامه کشوری سرطان‌های شایع زنان*. چاپ اول. تهران: انتشارات وزارت بهداشت، ۱۳۸۱، ص ۴.
- ۲-Kumar V, Robbins S, Cotran R. *Raobbins Pathologic basis of disease*. 6th ed. Philadelphia: Saunders; 1999, 1623-6.
- ۳-Brek J. Novak's gynecology. 13th ed. Philadelphia: Lippincott williams and wilkins; 2002, 1375-82.
- ۴- مرکز مدیریت بیماری‌ها، معاونت غیرواگیر، اداره سرطان. *گزارش کشوری ثبت موارد سرطانی ۱۳۸۲*. چاپ اول. تهران: انتشارات کلک دیرین، ۱۳۸۴، ص ۳۸-۲۵.
- ۵-Villar E, Redondo M, Rodrigo I, Garcia J, Avila E, Mutilla A. bcl2 Expression and apoptosis in primary and metastatic breast carcinoma. *Tumour Biol*. 2001; 22(3): 137-45.
- 6-Kroger N, Langosch K, Riethdorf S, Schmoor C, Schumacher M, Zander AR, et al. Prognostic and predictive effects of immunohistochemical factors in high-risk primary breast cancer patients. *Clin. Cancer. Res.* 2006; 12(1): 159-68.
- 7-Silvestrini R, Veneroni S, Daidone MG, Benini E, Boracchip P, Mezzettim M, et al. The Bcl2 protein: a prognostic indicator strongly related to P53 protein in Lymph node-negative breast cancer patients. *J. Natl. Cancer. Inst.* 1994; 86(7): 499-504.
- 8-Gasparini G, Barbareschi M, Doglioni C, Palma PD, Mauri FA, Boracchi P, et al. Expression of bcl-2 protein predicts efficacy of adjuvant treatments in operable node-positive breast cancer. *Clin. Cancer. Res.* 1995; 1(2): 189-98.

- 9-Lee WY, Jin YT, Tzeng CC. Reciprocal expression of Bcl-2 and P53 in breast ductal carcinoma. *Anticancer. Res.* 1996; 16(5): 3007-12.
- 10-Jansen RL, Joosten-Achianie SR, Volovics A, Arends JW, Hupperets PS, Hillen HF, et al. Relevance of the expression of bcl-2 in combination with p53 as a prognostic factor in breast cancer. *Anticancer. Res.* 1998; 18(6): 4455-62.
- 11-Veronese S, Mauri FA, Caffo O, Scaioli M, Aldovini D, Perrone G, et al. Bax immunohistochemical expression in breast carcinoma: a study with long term follow-up. *Int. J. Cancer.* 1998; 79(1): 13-8.
- 12-Yang H, Sun Y, Liu F. Expression of bcl-2 gene in relation to histologic type and grade, and prognosis of breast cancer. *Zhonghua Zhong. Liu. Za. Zhi.* 2000; 22(6):490-2.
- 13-Park SH, Kim H, Song BJ. Down regulation of bcl-2 expression in invasive ductal carcinomas in both estrogen-and progesterone- receptor dependent and associated with poor prognostic factors. *Pathol. Oncol. Res.* 2002; 8(1): 26-30.
- 14-Linjawi A, Kontogianne M, Halwani F, Edwardes M, Meterissian S. prognostic significance of P53, bcl-2, and Bax expression in early breast cancer. *J. Am. Coll. Surg.* 2004; 198(1): 83-90.
- 15-Murillo-Ortiz B, Astudillo-De la Vega H, Castillo-Medina S, Malacara JM, Benitez-Briebiesca L. Telomerase activity, estrogen receptors (alpha, beta), Bcl-2 expression in human breast cancer and treatment response. *BMC. Cancer.* 2006; 6: 206.
- 16-Hishikawa Y, Tamaru N, Ejima K, Hayashi T, Koji T. Expression of keratinocyte growth factor and its receptor in human breast cancer: its inhibitory role in the induction of apoptosis possibly through the overexpression of Bcl-2. *Arch. Histol. Cytol.* 2004; 67(5): 455-64.